

ZLATI VIOLINSKI KLJUČ

za šolsko leto 2009/2010

prejme

Serena Buremi

Serena Buremi je bila rojena v družini, kjer sta imeli glasba in kultura nasploh pomembno mesto, zato se je z glasbo začela ukvarjati že kot petletna deklica kot učenka petja in klavirja pri učiteljici Miladi Monica v okviru glasbenega tečaja Italijanske skupnosti. Na pobudo učiteljice, ki je zgodaj opazila Serenin glasbeni talent, se je pri osmih letih, leta 2001, vpisala v glasbeno šolo v Kopru, v razred učitelja Bojana Glavine. Že isto leto je svojo nadarjenost potrdila na 10. primorskem tekmovanju pianistov v Postojni, kjer je v kategoriji začetnikov prejela zlato priznanje.

»Da boš imela veselje, ko boš začela delati v Piranu ...« je rekel učitelj, ko mi jo je v njenem 3. razredu velikodušno »oddal« in pospremil z besedami: »... je zelo muzikalna deklica, instinktivno sprejema glasbo, ujeli se bosta, boš videla.« To pa sem že sama vedela, saj sem jo opazovala na nastopih. Vedno je z nasmehom in vsa žareča prihajala na oder, nastopi zanjo niso bili breme, veselila se jih je, saj bo vendar pokazala, kaj zna ... Do danes je stopila na odre v Sloveniji, Italiji in na Hrvaškem že več kot 150-krat in nasmeh je obdržala! Tekmovala je v Povolettu (Italija), kjer je v konkurenci petdesetih glasbenikov v svoji kategoriji prejela 3. nagrado. Serenina izrazita muzikalnost in temperament sta jo pripeljali do najpomembnejšega med njenimi dosežki, to je zlatega priznanja na regijskem tekmovanju in nato tudi na državnem tekmovanju mladih glasbenikov Slovenije (TEMSIG 2007), kjer je še enkrat prejela zlato plaketo in dosegla odlično peto mesto v svoji kategoriji.

Serena je tekmovala skoraj vsako leto, letos spet na državnem tekmovanju, kar pomeni, da se je na bolj poglobljen način ukvarjala z glasbo in da je morala presegati občutke »dolgčasa«, ki se otrokom pojavijo ob nenehnem ponavljanju in »piljenju« glasbene fraze, ki jo zahteva tekmovalna popolnost. Na oder je morala stopiti velikokrat, bolj ali manj pripravljena, in pokazati svoje znanje pred občinstvom. Prenesti je morala tudi neuspeh, ponoviti nastop še enkrat in še enkrat ... Graditi se skozi uspehe in neuspehe, sprejemati, dozorevati in ob vsem tem ljubiti glasbo in klavir. Brez te ljubezni se ne da vztrajati 10 let. V tem času je bilo tudi nekaj prehojenih »kriz«, začetniški zagon ter navdušenje nad zvokom in ustvarjanjem se je umaknilo mladostniškemu uporništvu in odklanjanju pravil, avtoritet, vendar je prišel tudi »povratek« h glasbi, oazi lastne, intimne ustvarjalnosti, h kateri se ne vrne vsak.

Skozi vsa ta obdobja mi je bilo delo s Sereno vedno v veselje - ne zaradi »briljantnosti« in ambicioznosti, ampak zaradi njene iskrenosti, saj je glasbo znala sprejemati in podajati z dušo, in ravno zaradi te iskrenosti so njeni nastopi ostali v spominu vsem učiteljem piranskega kolektiva.

Dejstvo, da je otrok vzljubil glasbo in ohranil ljubezen do nje in do svojega instrumenta, je za pedagoga večja nagrada od uspehov na tekmovanjih. Serena letos zaključuje 1. letnik splošne gimnazije, v naslednjem šolskem letu pa bo k svojemu izobraževanju dodala še oddelek vzporednega glasbenega izobraževanja na umetniški gimnaziji v Kopru. Pri šestnajstih letih je takšna odločitev lastna, iskrena. Ni sprejeta zaradi pritiska staršev ali okolja, ne zaradi nuje po izobrazbi, pač pa je plod čiste ljubezni. In tega sem najbolj vesela, saj bi mi bilo zelo težko ločiti se od Serene, tako pa bova ob glasbi skupaj »preživeli« še naslednja štiri leta.

Sereni čestitam za to odločitev in za današnje priznanje - zlati violinski ključ. Naj ji polepša in olajša vsak glasbeni trenutek v življenju.

pomočnica ravnateljice:
Danijela Terbižan, prof.

v.d. ravnateljica
Marija Gombač, univ. dipl. muz.